

Oświadczenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego

W związku z wypowiedzią Pana Posła Jarosława Kaczyńskiego na 10. posiedzeniu Sejmu w dniu 17 lutego br.: „*Bo ja pamiętam co zrobił Trybunał Konstytucyjny pod przywództwem pewnego bardzo znanego prawnika, dziś niestety nieaktywnego, kiedy przyszło ocenić instrukcję 0015. Doskonale to pamiętam. <Oklaski>. I część z państwa też to pamięta. Pamiętam tamto tchórzostwo, tamten obrzydliwy oportunizm. <Oklaski>*” (za Stenogramem z 10. posiedzenia Sejmu, str. 267), oświadczam, co następuje:

W dniu 1 kwietnia 1993r. sejmowa Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych zwróciła się do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie konstytucyjności instrukcji 0015/92 wydanej 26 października 1992r. przez dyrektora Biura Analiz i Informacji UOP. Ze względu na stan zdrowia ówczesnego Prezesa Trybunału Konstytucyjnego prof. Mieczysława Tyczki, w pełnieniu obowiązków Prezesa TK zastępował go prof. Tomasz Dybowski. Wyzaczył on skład sędziowski do rozpatrzenia wniosku Komisji (sygn. akt U 3/93) w osobach: T. Dybowski – przewodniczący oraz sędziowie TK: F. Rymarz - sprawozdawca i A. Zoll. W dniu 27 maja 1993r., uczestniczący w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, Minister Spraw Wewnętrznych zawiadomił Prezesa TK, że Szef UOP 26 maja 1993r. zatwierdził decyzję uchylającą przedmiotową instrukcję 0015/92. W tych warunkach, działając na podstawie art. 4 ust.2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o Trybunale Konstytucyjnym, postanowieniem z dnia 15 czerwca 1993r. Trybunał umorzył postępowanie w tej sprawie. W świetle ówczesnych przepisów, wobec utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego, Trybunał był obowiązany umorzyć to postępowanie. Należy zauważyć, że w sprawie wniosku Komisji sejmowej Trybunał działał bez zbędnej zwłoki; od wniesienia wniosku do podjęcia rozstrzygnięcia upłynęło kilka tygodni.

Przytoczone wyżej fakty zaprzeczają jednoznacznie ocenom sformułowanym przez Pana Posła Jarosława Kaczyńskiego, zaś użyte przezeń w wystąpieniu sejmowym pod adresem Trybunału Konstytucyjnego epitety, nie tylko zdumiewają, ale przede wszystkim naruszają fundamentalne kanony kultury i dobrego obyczaju, a także noszą cechy pomówienia konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej oraz pełniących funkcje publiczne osób.

prof. Marek Safjan

Warszawa, dnia 21 lutego 2006r.

23

Postanowienie z dnia 15 czerwca 1993 r. (U. 3/93)

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia TK Tomasz Dybowski

Sędziowie TK: Ferdynand Rymarz – sprawozdawca
Andrzej Zoll

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 1993 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 kwietnia 1993 r. o stwierdzenie zgodności instrukcji nr 0015/92 dyrektora Biura Analiz i Informacji Urzędu Ochrony Państwa z dnia 26 października 1992 r. o pracy pism analiz i informacji UOP z art. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 lipca 1952 r., utrzymanym w mocy przez art. 77 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 84, poz. 424), oraz z art. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz.U. Nr 30, poz. 180 z późn. zm.).

postanowił:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wnioskiem z dnia 1 kwietnia 1993 r. wnosila o zbadanie konstytucyjności instrukcji nr 0015/92 Biura Analiz i informacji Urzędu Ochrony Państwa w zakresie demokratycznego państwa prawnego oraz jej zgodności z art. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa.

W toku przygotowania rozprawy – na żądanie Trybunału Konstytucyjnego – Minister Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 12 maja 1993 r. ustosunkował się do wniosku Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych Sejmu RP, w którym podniósł, że celem działania UOP określonym przez ustawę jest „ochrona bezpieczeństwa Państwa i jego porządku konstytucyjnego”, a jednym z zadań UOP jest „przygotowanie dla najwyższych organów władzy i administracji państwowej informacji i analiz istotnych dla bezpieczeństwa państwa”. Wychodząc z tych założeń dyrektor Biura Analiz i Informacji UOP wydał instrukcję 0015/92 o pracy pism analiz i informacji, zatwierdzoną przez szefa UOP, która – zdaniem Ministra Spraw Wewnętrznych – jest zgodną z prawem.

Pismem z dnia 27 maja 1993 r. Minister Spraw Wewnętrznych zawiadomił Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, że Szef Urzędu Ochrony Państwa w dniu 26 maja br zatwierdził decyzję uchylającą instrukcję Nr 0015/92 dyrektora Biura Analiz i Informacji UOP z dnia 26 października 1992 r. o pracy pism analiz i informacji Urzędu Ochrony Państwa.

Uchylenie aktu normatywnego w toku postępowania wywołuje ten skutek, że odpada przesłanka niezbędna do dalszego prowadzenia sprawy. Brak tej przesłanki procesowej powoduje zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) konieczność umorzenia postępowania.

Z powyższych przyczyn Trybunał Konstytucyjny w oparciu o wymieniony art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470, orzekł jak w sentencji postanowienia.